بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Ara Seçimlerde Oy Kullanmak Haram mı, Yoksa Farz mı?

Laik bir sistem altında oy kullanmak, gerçekten de kişinin sevap kazanacağı bir amel midir? Peki, oy kullanmak farz mıdır? Kıyamet günü hesabını vereceğimiz bir emanet midir? Son zamanlarda Müslümanları seçim sürecine katılmaya teşvik etmek amacıyla bu iddialar giderek daha ısrarlı bir şekilde dile getirilmektedir. Seçimlere katılmanın sistemi değiştireceği, "Önce Amerika" sloganını benimseyen siyasetçileri iktidara getireceği veya Müslümanların meselelerine hizmet edeceği vaat edilmektedir. O halde bu iddiaların objektif bir şekilde incelenmesi ve şer'î hükümlere ve Nebi *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in rehberliğine göre değerlendirilmesi gerekmektedir.

Oy Kullanmak Farz Değildir:

Laik demokratik sistemin kendisine göre bile oy kullanmak farz değildir. Zira Amerikan anayasasına göre seçimlere katılmak her vatandaşın hakkıdır; dileyen bu hakkı kullanır, dileyen kullanmaz denilmektedir. Hal böyleyken bugün bazı âlimlerin çıkıp oy kullanmanın farz veya bir emanet olduğunu söylemeleri, dolayısıyla oy kullanmaktan kaçınmanın Allah *Subhânehu ve Teâlâ* tarafından cezalandırılacak bir günah olduğunu ileri sürmeleri, Amerikan Anayasası'nın kendisinin bile öngörmediği bir durumdur! Oy kullanmayı desteklemek için ileri sürülen sözde deliller, dikkatli bir şekilde incelendiğinde vakaya mutabık olmadıkları görülür.

Bir adayın seçilmesi, yalnızca temsil meselesi değildir. Bilakis bu, bir teşri, yani kanun koyma meselesidir. Zira laik demokraside egemenlik insanlara aittir ve bu egemenlik yasama faaliyeti aracılığıyla kullanılır. Kanunlar çoğunluğun görüşüne göre çıkarılır, değiştirilir ve yürürlükten kaldırılır.

İslam ise egemenliğin ve teşri yetkisinin yalnızca Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'ya ait olduğunu kesin bir şekilde ortaya koyar. Buna göre kişinin kendi adına kanun koyacak bir insanı seçmek üzere oy kullanması, Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın hakkına aykırıdır. Çünkü Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

إِنِ الْحُكْمُ إِلاَّ لِلّهِ **"Hüküm ancak Allah'a aittir."** [Yusuf 40] Kanun koyucu seçmek, muteber fıkhî ihtilaf kapsamına giren meselelerden değildir. Bilakis o kesin olarak haramdır. Çünkü kanun koyucu yalnızca Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'dır. Bu meselede içtihada yer yoktur. Dolayısıyla fıkhî ihtilaf kapsamına da girmez. Bunun caiz olup olmadığını sormak, içkinin haram olup olmadığını sormak gibidir!

Sistemi Sen Değiştirmezsin, Sistem Seni Değiştirir:

Sistemi içeriden değiştirme vaadi hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Zira laik demokratik sistemde siyasi faaliyetlere katılmak, katılan kişiyi sistemin değerlerine ve gündemine uygun biçimde şekillendirir. Batı'da dinine bağlılığını koruyabilmiş veya siyasi faaliyetlerinin Müslümanlar üzerinde bütünüyle olumlu bir etkisi olmuş tek bir Müslüman siyasetçi dahi yoktur. Kur'an'da Karun ile Musa *Aleyhisselam*'ın karşılaştırılmasında büyük bir ibret vardır. Karun, Firavun'un sistemi içerisinde faaliyet göstermiş; kendisini nüfuz sahibi bir kimse ve iddia ettiği üzere halktan biri olarak takdim etmiştir. Ancak sonunda o sistemin en büyük destekçilerinden biri hâline gelmiş, sistemi ayakta tutmuş ve Firavun'la aynı akıbeti paylaşmıştır. Musa *Aleyhisselam* ise Firavun'un saraylarında yetişmesine rağmen sistemin dışından hareket etmiş ve kavminin kurtuluşu onun eliyle gerçekleşmiştir.

"Ehveni Şer" Uçuruma Sürükleyen Bir Yoldur:

Ehveni şer (İki kötülükten daha hafif olanını seçmek) kaidesi, açık bir helal yol mevcut olduğu hâlde haram fiillere meşruiyet kazandırmak amacıyla defalarca kötüye kullanılmıştır. Bu kaide, giderek daha büyük kötülüklere sürükleyen kaygan bir yoldur. Üstelik iddia edilen maslahatın, uygulamada çoğu zaman ümmete daha büyük zararlar verdiği ortaya çıkmıştır.

Bu durumun örnekleri oldukça tanıdıktır: Bush'a kıyasla "ehven-i şer" görülen Obama, sonlandırmak için seçildiği politikaları daha da genişletmiş ve pek çok İslam beldesine yönelik bombardımanları artırmıştır. Trump'a kıyasla "ehven-i şer" görülen Biden, Gazze'deki soykırıma koşulsuz destek vermiştir. Biden'ı "cezalandırmak" için kendisini savaş karşıtı olarak pazarlayan Trump'ın seçilmesiyle ise; Siyonist varlığa verilen destek devam etmiş ve İslam beldelerinin çeşitli bölgelerine yönelik askerî saldırılar artmıştır. Bu sicil, ehven-i şer argümanını çürütmek için tek başına yeterlidir.

Temsil Efsanesi:

Görünüşte temsil edilmek, gerçekte temsil edilmek anlamına gelmez. Nitekim seçilmiş bazı Müslüman yetkililer küfür içerikli ritüellere katılmış ve LGBT topluluğunun taleplerinin en önde gelen savunucuları arasında yer almışlardır. Tek başına Müslüman kimliği taşımak, çıkarlarımızın korunmasını sağlamaz. Bu kişilerin geçmişteki faaliyetleri ve tutumları sorgulandığında; destekçileri genellikle "dinimizi veya ahlakımızı bu siyasetçilerden almıyoruz" diyerek eleştiriden kaçmakta veya "siyaset kirli bir oyundur" diyerek mazeret üretmektedirler.

Oysa ahlakın siyasetten ayrılması, laikliğin bizzat tanımıdır. Çünkü bu kişiler sıradan siyasetçiler olarak takdim edilmemektedir. Bilakis kamuoyu önündeki kimlikleri tamamen Müslüman olmaları üzerine kuruludur. Camiler ve İslami kuruluşlar onları "bizim temsilcilerimiz" olarak pazarlamaktalar, çocuklarımıza ise örnek alınması gereken şahsiyetler olarak sunmaktadırlar. Bir yandan bu kişileri her platformda yüceltip, diğer yandan insanlardan onların ahlakını örnek almamalarını istemek tutarsızlıktır; çünkü bu yaklaşım, laikliği ve liberalizmi fiilî örneklik yoluyla öğretmek anlamına gelmektedir.

İster Müslüman ister gayrimüslim olsun, fuhşa davet eden veya fuhşu destekleyen adaylara, görüşlerini yaymaları için toplumumuz içerisinde bir platform verilmemelidir. Toplumun kendisini bu etkiden koruması bir yükümlülüktür. Bu kişilere platform sağlayan ve onların propagandasını yapan kimseler de yaptıklarının sorumluluğunu üstlenmelidir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

وَتَعَاوَنُواْ عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُواْ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ **"Birr ve takva üzerine yardımlaşın. Günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Muhakkak ki Allah'ın azabı şiddetlidir."** [Maide 2]

Âlimlere Samimi Bir Mesaj ve Çıkış Yolu:

Bazı âlimler, Müslümanların haklarını ve çıkarlarını korumak amacıyla, ister Batılı ülkelerde ister İslam beldelerinde olsun, gayri İslami hükümetlerle birlikte çalışmaya çağırmaktadırlar. Ancak bu, şüphesiz Nebi *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in sünnetinden değildir. Şayet siyasi maslahatlar ve kısa vadeli menfaatler, amellerimizin ölçüsü olmuş olsaydı, Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, ashabı *RadıyAllahu Anhum* Mekke'de en ağır işkencelere maruz kaldıkları sırada davasından vazgeçer veya uzlaşırdı.

Oysa Nebi *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, Bilal *RadıyAllahu Anh*, çölün kavurucu sıcağında ağır kayaların altında işkence görürken Kureyş'in ileri gelenleriyle uzlaşmayı veya onların hoşnutluğunu kazanmayı reddetmiştir. Sümeyye *RadıyAllahu Anha*, mızrakla öldürülünceye kadar işkence görürken dahi Kureyş'in taleplerine boyun eğmeyi kabul etmemiştir. Ammar bin Yasir *RadıyAllahu Anh* suya batırılarak işkenceye maruz görmüş, buna rağmen Nebi *SallAllahu Aleyhi ve*

Sellem, Kureyş'in kâfirlerine yönelik davetini durdurmayı reddetmiştir. Kureyş, Müslümanları, Benî Haşim'i ve Benî Muttalib'i boykot ettiğinde; sahabeler *RadıyAllahu Anhum* ağaç yapraklarını, kabuklarını ve deri parçalarını yemek zorunda kaldıklarında; açlıktan ağlayan çocukların feryatları vadide yankılandığında dahi Nebi *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, Dârünnedve'de, yani Kureyş'in yönetim meclisinde herhangi bir makam üstlenmeyi reddetmiştir.

Şayet siyasi maslahat ve menfaat, Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in sünnetinden olmuş olsaydı, Kureyş ile birlikte çalışır, onların meclislerine katılır, toplantılarında bulunur ve onların yaşam tarzına meşruiyet kazandırırdı. Ancak Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, sahabelere *RadıyAllahu Anhum* zorluklar karşısında sabretmelerini emretmiş ve onlara Allah Subhânehu ve Teâlâ katında kendilerini bekleyen mükâfatları hatırlatmıştır. Böylece sahabeler *RadıyAllahu Anhum* cesaret ve vakar sahibi olmuş, imanları ve sebatları daha da artmıştır.

Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, sahabeleri *RadıyAllahu Anhum* İslam'a sımsıkı bağlı kalacak şekilde yetiştirmiştir. Toplumdaki hastalıkları açıkça teşhir etmiş, toplumun hayat nizamının bozukluğunu ve ilahlarının batıllığını ortaya koymuş, önderlerinin yozlaşmışlığını açığa çıkarmıştır. Bütün bunlardan daha önemlisi ise Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın hükümlerine dayanan sosyal, ekonomik ve yönetim sistemi alternatifini bir hayat sistemi olarak sunmuştur.

Seçimlere dayalı siyasi faaliyetleri reddetmek, hiçbir şey yapmadan oturmak anlamına gelmez. Bilakis dinimizi koruyan, ümmetin şeriata bağlılığını güçlendiren ve nebevî siyaset metoduyla uyum içerisinde olan, çok daha etkili meşru yollar bulunmaktadır. Bu nedenle önceliklerimiz şunlar olmalıdır:

1- Gençlerimizin zihinlerini laikleşmeden ve küfür fikirlerinden korumak.

2- Çağımızın sahte ilahları olan demokrasi, kapitalizm ve laikliğin batıllığını ortaya koymak.

3- Amerikan İmparatorluğu'nun ve Batı'nın zulümlerini deşifre etmek.

4- İslam'ın sunduğu alternatifleri; İslam akidesini, sosyal sistemini, ekonomik sistemini ve yönetim sistemini ortaya koymak.

5- Müslümanlara yönelik Batı zulmüne karşı açıkça ses yükseltmek ve sesi duyulmayanların sesi olmak.

6- Liberal veya muhafazakâr gündemlerin peşine takılmadan, kendi beldelerimizde ve kendi platformlarımız aracılığıyla mazlumlarla dayanışma içerisinde olmak.

7- İslam'ın eksiksiz ve fiilî olarak uygulanmasının yegâne yolu olarak, İslam beldelerinde alternatif hayat nizamına, yani Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet'e davet etmek.

İşte Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in bizlere gösterdiği ideolojik tutumlar bunlardır. Peygamberlerin vârisleri olan kıymetli âlimlerin takip etmeleri gereken yegâne örnek bunlardır. İnsanların da onlarla birlikte bu örneği takip etmeleri gerekmektedir.

Dolayısıyla İslam'a karşı savaşan Batılı hükümetlerde yasama veya danışmanlık görevleri üstlenmek yahut hayalî bir maslahat elde etmek amacıyla İslam beldelerindeki zalim yöneticilere yakınlaşmak, bu ümmetin emanetine ihanettir. Âlimlerin bu tür davranışları, ümmete zulmeden ve onu baskı altında tutan hükümetlerin işlediği suçlara meşruiyet kazandırmaktadır. Bu davranışlar, "peygamberlerin vârislerine" yakışan davranışlar değildir.

İktidarda kim olursa olsun; ister Bush, ister Obama, ister Biden isterse Trump fark etmez, Amerikan hükümeti, Müslümanlara ve İslam'a karşı her zaman savaş yürütmüştür. Müslümanları laikleştirmeye, onları dünyanın dört bir yanına uzanan İslam ümmetinden koparmaya ve İslam'ı laikleştirilmiş, ehlileştirilmiş bir "Amerikan İslamı"na dönüştürmeye çalışmıştır. Amerikan hükümeti bu amaç doğrultusunda milyonlarca dolar harcamış ve kendi gündemine hizmet etmeleri için görünüşte İslami kimliğe sahip birtakım şahsiyetleri görevlendirmiştir. Âlimlerin bu gerçeği görmezden gelmeleri düşünülemez. Hele ki bu gündemin bir parçası olmaları asla kabul edilemez!

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Amerika

H. 16 Cumâde'l Ûlâ 1448
M. 27 Ekim 2026

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com